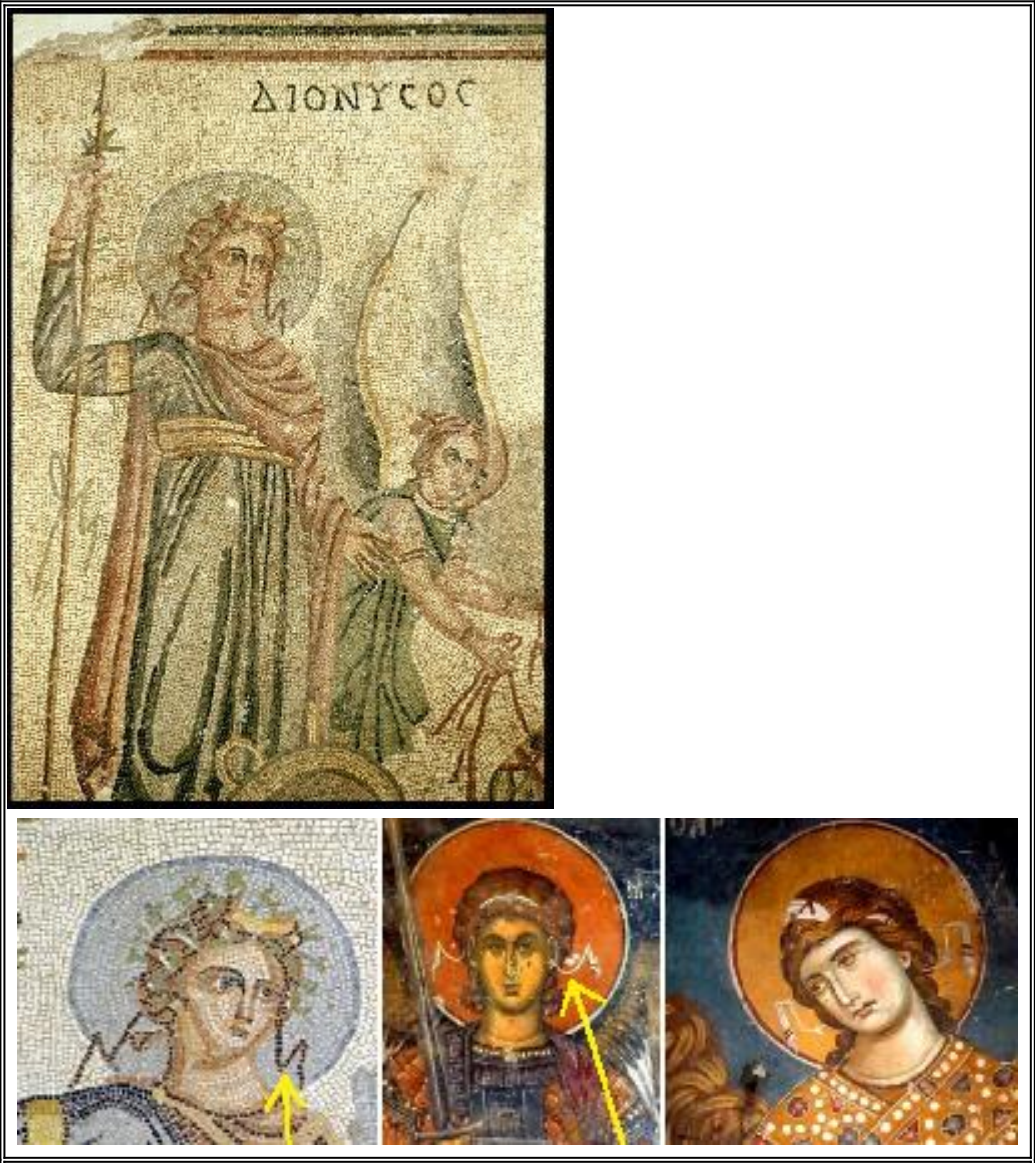
02.03.2025 г. / 22:26:27

Вяра

Християнски символ ли е ореолът – Допълнение към "Истинското християнско изповедание на вярата"

Антична мозайка на езическия бог (бяс) Дионисий и по-късни средновековни стенописи на архангели

В началото ще отговорим кратко на въпроса и после ще докажем с исторически артефакти и документи този отговор.

ОРЕОЛЪТ (ИЛИ НИМБА) НЕ Е ХРИСТИЯНСКИ СИМВОЛ!

ТОЙ, КАКТО И ДВУГЛАВИЯ ОРЕЛ, ШЕСТ И ОСЕМЛЪЧЕВАТА ЗВЕЗДИ, „ЕПИСКОПСКИЯ“ ЖЕЗЪЛ СЪС ЗМИИТЕ И

РАВНОСТРАННИЯ КРЪСТ СА СИМВОЛИ И ИЗОБРАЖЕНИЯ НА ДРЕВНИ ЕЗИЧЕСКИ БОГОВЕ И БОГИНИ, КОИТО ВСЪЩНОСТ СА БЕСОВЕ И СА ВЪЗПРИЕТИ И ПОСТАВЕНИ ПРЕЗ СРЕДНОВЕКОВИЕТО НАРОЧНО – ЗА ДА ОПОРОЧАВАТ И ОСКВЕРНЯВАТ ЦЪРКВИТЕ И ВСИЧКИ, КОИТО ВЛИЗАТ, МОЛЯТ СЕ И СЕ ПОКЛАНЯТ В ТЯХ.

ОРЕОЛЪТ Е АТРИБУТ И ОЛИЦЕТВОРЕНИЕ НА ЕЗИЧЕСКИТЕ ТРАКИЙСКИ, ДРЕВНОГРЪЦКИ И ЛАТИНСКИ БОГОВЕ ХЕЛИОС, АПОЛОН, ДИОНИСИЙ И БАКХУС както и на техни аналози в други окултни бесовски митологии.

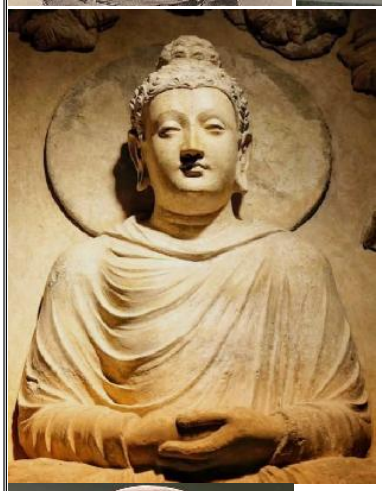
Древни езически образи на богове и богини с ореоли, показващи Аполон, Дионисий, Хелиос, Нептун, Афродита. Последният фрагмент е от плочка от 2-ри век пр. Хр., открит в Ай-Ханум - важен град на Гръко-Бактрийското царство (днес Афганистан), изобразява Хелиос и показва езическата същност също и на ислямските символи

По-късно тези лъчи, сияния и „аури“ около главите са използвани и в повлияните от елинизма хиндуизъм и будизъм.

Хиндуистки и будистски езически бесовски изображения с ореоли (аури)

А ето и възродения от ренесансовото жидомасонство образ на Хелиос, който днес символизира една от най-масонските и доминиращи държави в света и „украсява“ най-сатанинския ѝ град:

Но да се върнем към иконите и стенописите.

Първо ще споменем, че първата икона е създадена лично от Самият Христос и тя се нарича Убрус – Неръкотворен Образ на Спасителя. Според Свещеното Предание и по описанието на историка Евсевий Кесарийски (IV в.), Господа прави това за да изпълни молбата на владетеля на малоазийския град Едеса цар Абгар да получи негово изображение, което царят смята да използва за да се излекува от проказа. При Исус е изпратен придворният художник Ананий, с цел да му донесе изображение на Иисус Христос, за чиито чудотворни лечебни сили е слушал много, но въпреки че Ананий открива проповядващия Иисус и се опитва да го нарисува, не успява. Все пак художникът получава искания портрет. След края на проповедта Христос измива лицето си, подсушава го с ленена кърпа (убрус) и я подава на Ананий – върху нея е отпечатан ликът му – „Образ неръкотворен“. Това изображение се сочи като първа икона, създадена по свръхестествен път. Ананий го занася на Абгар, който наистина успява да се излекува, като го целува.

Подобни сведения ни дава и свети Иоан Дамаскин (680—780 гг.) в своето „Слово за поклонението на светите икони“:

„В Историята е записано как едеският цар Авгар изпратил своя живописец да изобрази лицето на Господа, но той (живописецът) не могъл да изпълни каквото му било

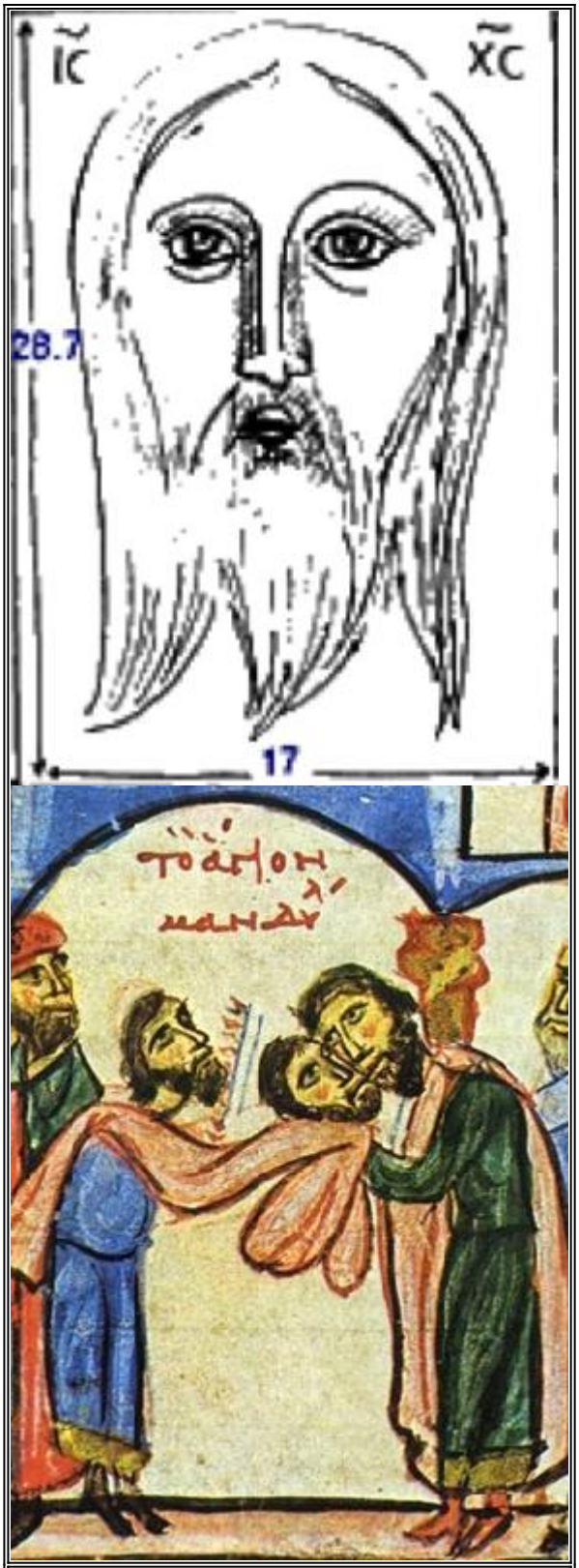
поръчано, по причина на дивната светлина, излизаща от Христовото лице. Тогава Сам Господ допрял кърпа до Своето божествено и животворно лице и изобразил на кърпата Своето подобие, което изпратил на Авгар, за да изпълни желанието му.“

Кореспонденцията на Христос с Авгар и историята, че посланиците на княза са донесли образ на Спасителя от Йерусалим, е включена от арменския историк от 5-ти век Мойсей Хоренски в книгата „История на Армения“: „Това послание беше донесено от Анан, пратеникът на Авгар (Абгар), заедно с изображението на лицето на Спасителя което се пази в град Едеса и до днес" (Мовсес Хоренаци «История Армении» Книга вторая, 30 Посылка князей Абгаром к Марину, по каковому случаю они увидели Спасителя нашего Христа, откуда началось обращение Абгара)

В „Хроника“ на Михаил Сирийски се разказва, че през 6 век аристократът Атанасий поръчва на художник да прерисува Убруса. Полученото копие отговаря, според летописа, е съвършено на оригинала.

През 944 г. византийските императори Константин VII Багрянородни и Роман I Лакапин обсаждат Едеса, тогава владяна от арабите и предлагат Убрусът да им бъде предаден срещу откуп. Тържествено пренесен в столицата на Византия, той се съхранява в църквата „Света София“. След падането на Константинопол в ръцете на кръстоносците в 1204 г., оригиналното изображение изчезва.

Убрусът се превръща в едно от най-важните изображения в иконописта. От богословска гледна точка той е разглеждан като доказателство за въплъщението на второто лице на триединния Бог в човешки образ – Иисус Христос. Има особени чудодейни сили. Изобразяван е по бойните знамена на източноправославните армии.

Реконструкция на Константинополската икона Спас Нерукотворен и пренасяне на Нерукотворния образ в Константинопол в 944 году. Фрагмент от миниатюра в хрониката Иоан Скилица

И тук следва съществен момент: - НА ТАЗИ ПЪРВА ИКОНА, СЪЗДАДЕНА ЛИЧНО ОТ ГОСПОДА ИИСУСА ХРИСТА Е НЯМАЛО ОРЕОЛ ИЛИ ОЩЕ НАРЕЧЕН НИМБ!

Най-ранните запазени изображения на Убрус представят само главата на Христос на чист фон. Липсва нимб.

Днес още могат да се срещнат древни мозайки, стенописи и икони по които няма ореоли. Някои от тях са от римските катакомби и са сред най-ранните запазили се до наше време примери за иконопис:

Стари стенолиси и икона без ореоли

И така, нека да видим кога, кой и защо осквернява иконите, стенописите, храмовете, Църквата и вярващите с поредния демоничен образ.

Вероятно това, както и другите изменения в иконописния канон, започва да се случва в годините след иконоборческата ерес (през IX в.), когато повечето стари истински икони и стенописи са унищожени и когато, неслучайно, а под демонично влияние, започва за първи път процеса на

възстановяване на езичеството наречен „Византийски ренесанс“ или още Македонски ренесанс по името на Македонската династия, която се възкачва на престола.

Ето с каква възхита пише за началото на възраждането на езичеството един съвременен икуменически богослов на Руската задгранична църква:

„От половината на 9-ти век на изток има особено движение в полза на просвещението. Гърците, изпаднали в умствена дрямка през предишните векове, ревностно започнаха да изучават почти забравените произведения на поети, историци и философи от древния класически свят.“

„История Церкви“ - Николай Дмитриевич Тальберг

Забележете как еретика определя времената на св. Василий Велики, св. Иоанн Златоуст, цар Юстиниан I и т.н. като „предишни векове на умствена дрямка“. Император Юстиниан затваря езическите философски школи, забранява и криминализира езичеството, извършва християнски законодателни реформи, разрушава езическите храмове с боговете-бесове и техните символи И БОГ ГО ВЪЗНАГРАЖДАВА С НАЙ-ГОЛЯМОТО ТЕРИТОРИАЛНО РАЗШИРЕНИЕ НА РОМЕЙСКАТА ИМПЕРИЯ.

Какво се случва 4 века след него – някой решава да възстанови езичеството с неговите бесовски философски школи, изкуство и окултни символи. Сред тези хора е и покръстителя на България – константинополския патриарх Фотий I.

Ето кой конкретно започва възстановяване на езическото образование:

„Варда, брат на царица Теодора, чичо и съуправител на малолетния император Михаил III (842–867), е първият който

започва да възстановява на класическото образование. Той основал училища в много големи градове, намерил учители и определил заплатите им.“

За да разберете на какво нравствено ниво и под какво невидимо духовно влияние са се намирали хората, започнали ренесанса във Византия И ПО СВЕТА, нека проследим как е протичал личният им живот:

„Михаил III, след като достигнал пълнолетие, се отдал на пиянство и разврат и поверил делата на управлението на чичо си Варда. Той свалил майка си от власт през 854 г. и я затворил в двореца Кариан и, противно на волята на патриарха, насилствено я постригал в монашество през 857 г.“

„Михаил III се отличава с необузданото си поведение и си спечелва прозвището „Пияница” от съвременниците си. Той организира **оргии**, принуждавайки един от своите другари по чаша да играе ролята на клоунски патриарх, и превръща цялото събиране в клоунска духовна катедрала, имитирайки църковни церемонии“.

Това поразително силно напомня на някои съвременни хомосексуални масонски церемониални магически ритуали и оргии по манастирите.

„През 856 г. Михаил, по инициатива на Варда, който започва да оказва силно влияние върху младия император, нарежда убийството на логотет Теоктист. **Теодора проклева Варда**“.

Теодора е майката на Михаил III и сестра на Варда. Трябва да напомним, че царица Теодора възстановява иконопочитанието, като свиква много важен за Църквата и християнското изповедание Поместен събор, на който са възвърнати решенията на Втория Никейски събор и той е обявен за Седми Вселенски. В чест на този Поместен събор и

неговите решения се празнува първата неделя на Великия пост, която е наречена „Тържество на православието“.

Ето какъв е и самият проклет от Теодора неин брат Варда:

„Варда, след като изгонил законната си съпруга, започнал да живее открито със снаха си. Патриарх Игнатий, след безплодни увещания, му отказа причастие в деня на Богоявление. Варда намразил Игнатий, започнал да настройва Михаил срещу него и постигнал заточението на светеца на остров Тенервинт.“

Варда незаконно прави патриарх своя приятел Фотий:..

Следва продължение...

---

buditeli.info © 2017